

Aranagme

İlk ba— har— ol— ma— yın— ca bürün— me a—
 — la gö— nül ta— li yar ol— mayın— ca se— me— si be—
 — la gö— nül ta— li yar ol— mayın— ca
 Se— me— si be— la gö— nül
 E— zel— den kem— se şan— sım ka— der kıs— met
 u— tan— sın Ney— le— sin— de i— nan— sın böy— le— si fa—
 — la gö— nül ney— le— sin— de i— nan— sın böy— le— si fa—
 — la gö— nül Bu bağ— da ha—
 — zan bit— mez gül— aç— mez bül— bül öl— mez Ba— har il— li—
 — fat el— mez ku— ru— muş da— la gö— nül ba— har il— ti—
 — fat el— mez ku— ru— muş da— la gö— nül.

İstanbul, 1952

İlk bahar olmayınca
 Bürünme ala gönlü
 Tâli yâr olmayınca
 Sevmesi belâ gönlü

Ezelden Kem'se şansım
 Kader kısmet utansın
 Neylesinde inansın
 Böylesi fala gönlü.

Bu bağda hasan bitmez
 Gül açmaz bülbul ötmez.
 Bahar iltifat etmez.
 Kurumuş dala gönlü.